

Pastor Johannes Ravn

DRÆST i Danevang fra Juni 1913 til Oktober 1914. Kom lige fra Danmark hertil. Rejste herfra til Hampton, Iowa. Rejste tilbage til Danmark efter Afslutningen af den første Verdenskrig. Døde i Sønderjylland, Danmark, i sit andet Præstekald, i Øster Lygum Sogn, Sønderjylland, 1942.

Vi mindes hans trofaste Arbejde iblandt os her med Tak.

P. J. A. P.

Ved Juletid i Danevang

Naar Juleklokkerne kalder smaa og store til Kirke, da melder den store Julefreden til danske Mennesker, der bor flere hundrede Mil syd for de andre danske Menigheder i vort Samfund herovre — til Danevang, Texas.

Johannes Ravn, Hustru og Børn

Der har de, haardere end nogen anden dansk Koloni, faaet de økonomiske Kriser. Krigens forer med sig, at føle; for de er Bomuldsdyrkere, og enhver, der følger lidt med, véd, hvad det vil sige at være Bomuldsdyrker nu.

De har kendt haarde Tider før i Danevang og sikkert haardere end nu, for Sult og Nød som i Belgien lider de ikke; de har i de gode Aar ved Flid og Nojsomhed naaet til en jævn Velstand. ...faa har for meget og færre for lidt; men mange vil dog rammes haardt nu.

Der er en Del danske Sønderjyder i Danevang, maaske én og anden kunde ønske, han nu var hjemme og delte ondt og godt med sine kære, men dog tror jeg, de fleste priser deres Lod i Danevang — trods alle Pengesorgen — fremfor den Nød, deres Landsmænd maa lide.

Og er end Tiderne lidt trange i Danevang nu, saa vil Juleglæden dog finde

Plads i mange gode danske Hjem dernede; for „Julen er Børnenes Fest“, og der er mange Børn i Danevang. Ja, de raske Danevang Drengene og Piger vil sikkert synge Julesalmerne med lige saa stor Fryd i Aar som i de rige Aar, og de vil drage Forældrene med ind i deres Julestemning. — Hernede kender Børnene ikke til at kigge ud efter „Julesne“ hver Morgen, naar de staar op, som vi „fra det gamle Land“ gjorde før Jul, da vi var Børn, for en hvid Jul hørte jo til det festlige derhjemme. — Nej, de smaa Danevang Børn vilde se højst forundrede ud, hvis de kom til at opleve „en hvid Jul“. Men saa kan de til Gengæld opleve en Jul med saa mildt Vejr, at man kan have Døre og Vinduer aabne Juleaften og se Ildfluerne tænde deres Julelys derude paa Sletterne, ja, maaske faa én af de dejlige Solnedgange at se, som den kender, der har været i flade Egne, hvor man kan se Horisonten til alle Sider.

Juletræet „med Lys som Fugle paa Kviste“ giver ogsaa her Genskin i klare Barneøjne, thi Grantræet erstattes af et Træ med smaa Blade, der ligner Myrtens, og røde Bær (Navnet kender jeg ikke).

Det store Træ, som i Forsamlingshuset tændes en Dag mellem Jul og Nytaar, er kunstfærdig sammenbundet af smaa Træer, og det er kønt og festligt, især naar man ser det spejle sine Lys i Øjnene paa Børnene, der i to, tre Kredse gaar omkring det, mens Julesangen lyder. Og er der Fest i mange gode, danske Hjem paa Juleaften, saa er det ogsaa festligt at se den store Række af Vogne og Ryttere, der kommer til Kirke Juledag, og at høre de mange Stemmer synge Julesalmerne; for i Danevang kan Folk komme til Kirke, ikke alene paa Højtidsdagene, naar blot Vejene er gode.

Naar Tankerne nu mod Jul gaar til vort gamle Hjem og vort Folk, da vil sikkert én og anden med mig sende Danevang en kærlig Tanke med Ønsket om, at Juleklokken maa ringe lysere Tider ind over den danske Koloni i Syden.

Glædelig Jul!

Magdalene Ravn.